

OOSTENRIJK 2008

Na onze vistrip (Willem, Martin de Ligt, Richard, Harry) op het vaste land van Denemarken in 2007 willen we wat anders. We zijn er nu allemaal een paar keer geweest en de problemen met de vergunningen op deze trip vormen eigenlijk de beroemde laatste druppel. Een alternatief hebben we nog niet.

De presentatie van Espen Eilertson over zijn gebied Trysill (mei 2007) is interessant maar de kosten liggen een stuk hoger en het is verder dan naar Denemarken waardoor een week eigenlijk te kort is.

Op 25.10.2007 presenteren Ferry en Roland hun avonturen in Oostenrijk op de club. Na het inwinnen van wat meer details wordt al snel besloten met hen (en hun kennis Joost) naar **Mittersill** te gaan, een dorpje niet ver van Kitzbühel.

De organisatie en voorbereiding verlopen vlekkeloos waardoor we na een aantal bindavonden en de boekingen voor het hotel **Braurup** op 7 juni om 00.00 uit Alkmaar vertrekken.

Na een probleemloze reis van 1100 km staan we om 13.00 bij het hotel dat al ligt te bakken in de zon. De weersverwachting voor de week is echter wisselvallig; zon en bewolkt met perioden van regen, dus we hopen er maar het beste van.

In de middag met Ferry en Roland als gids, zij zijn hier al meer geweest, naar enkele stekken om een idee te krijgen van de mogelijkheden en die zijn er volop in dit 130 km lange rivieren gebied.

Door de regen en het gletsjerwater staat het waterpeil helaas hoog maar alles is wel helder, waardoor we besluiten de volgende dag eerst te gaan vissen in een van de meren.

Op 8 juni regelen we voor het ontbijt onze vergunningen in de inspannende hengelsportzaak, een hele luxe. We worden er steeds goed geholpen met advies en inlichtingen. Er is tevens een ruime keus aan lokaal gebruikte droge vliegen, waarmee wij voornamelijk willen vissen.

Om een uur of 10.00 komen we aan bij de **Hintersee** op een hoogte van 1313 meter. Het koude en visrijke gletsjermeer ziet er prima uit en loopt na zo'n 6 meter uit de kant de diepte in. Er zijn niet veel insecten door de lang aanhoudende koude en regenachtige voorzomer.

Ook nu is het nog fris maar de zon doet zijn best. De oevers vormen de beste plaatsen en Roland vangt daar al snel de eerste forel. De activiteit neemt langzaam toe als de stijgers plotseling uit het diepe opduiken en de waterspiegel doorbreken.

Er worden verschillende vliegen ingezet maar zonder veel succes. Als we tegen 13.30 ergens gaan eten en schuilen voor een plotselinge bui, het weer kan op deze hoogte zeer snel omslaan, hebben we enkele forellen en wat beekridders gevangen.

Het weer knapt even later op en we besluiten vanaf dat moment ieder ons eigen weg te gaan. De groep van Ferry, Roland en Joost kiest voor een rivier, de **Stubach**, terwijl wij afreizen

naar de **Elisabethsee** (1444 meter). Dit kraakheldere meer bevat zeer grote regenbogen en is over een groot deel goed bevisbaar vanaf de onbegroeide oever. Richard vist met een zinklijn en een verzwaarde nimf (black nymph) op een aftma 8, terwijl de rest droog vist met een iets lichtere hengel. We vangen nu meer en Willem weet met zijn ballonkop sedge op zijn aftma 7 hengel alleen al zeven forellen (30 – 40 cm) te vangen tegen de beboste overkant. Naast het reeds genoemde patroon wordt gevist met cdc&elk, klinkhamers, Griffith gnat (en varianten), miertjes en verschillende palmers in de haakmaten 14 t/m18 en patronen uit de winkel. De andere groep is eveneens succesvol op de Stubach die tegenwoordig nog wel forel maar helaas geen grote vlagzalmen (> 50cm) meer bevat, ze zijn er allemaal uitgevist in de loop der tijd.

De kop is eraf als we om een uur of zeven kennis maken met het uitgebreide diner dat prima is verzorgd.

We bezoeken de Elisabethsee allemaal nog verschillende keren, zelfs tijdens een sneeuwbuï, en vangen regelmatig mooie forellen, tot zo'n 40 cm, voornamelijk aan een droge vlieg. Met een zinklijn en nimf lukt het Richard en Roland zelfs een regenboog te vangen van over de 60 cm. Er zitten nog grotere exemplaren want een week na ons vertrek wordt hier een regenboog gevangen van 78 cm (!).

De volgende dag vertrekken we naar de **Krimmler ache**, een toprivier waar tal van coryfeeën al zijn geweest. Wij mogen hier niet met eigen auto naar toe dus gaan we met een speciale taxi die ons naar een hoogte van 1600 meter brengt.

De groep van Ferry wordt als eerste afgezet en zij zullen overnachten in het gebied om er de volgende dag weer gaan vissen. Wij stappen uit op het hoger gelegen eindpunt en spreken af om 17.00 terug te gaan.

Eerst maar eens een beetje om ons heen kijken en we voelen ons nietig in dit immense dal hetgeen nog versterkt wordt door de snelstromende rivier die hier nog echt breed is.

Al bij de eerste schuchtere inworpen maken we kennis met het schuimende water. De droge vlieg wordt in hoog tempo meegenomen en we realiseren ons dat lokalisatie en aanbeet voor een vis hier wel heel moeilijk is. We gaan daarom op zoek naar smallere en ondiepere stukken met geulen en inhammen waar het water wat kalmer is. Richard slaagt hier als eerste in en vangt in korte tijd enkele forellen.

Met deze ervaring in het achterhoofd gaat de groep uiteen en vind ik na enige tijd een onopvallend stil stukje water, vlak bij een bruggetje, waar de anderen al langs zijn gekomen zonder het op te merken. Het is niet meer dan een poeltje bij de kant waar wat vastgelopen hout zorgt voor een extra breking van de stroom.

"Dit lijkt me wel wat", denk ik, waarna een plotselinge kolk duidt op vis. Opgewonden en zonder aantoonbare ervaring op dit type water gooi ik in, niet verder dan 3 meter uit de kant. Een goed zichtbare, zelfgemaakte, variant van de Griffith Gnat (haak 16) danst op het water en wordt al snel gepakt...en het is mis. Iets verder ingooien dan maar en ditmaal is het raak en mijn eerste forel van 28 cm gaat gelijk op de foto, waarna er nog 5 volgen en dat in een klein uurtje.

Ik verlaat de uitgeviste plek en experimenteer wat verder en kom zo de anderen weer tegen die op hun eigen wijze zoeken naar hun vorm. De rivier is enorm gevarieerd en elk stuk vereist weer een andere aanpak hetgeen op zo'n eerste dag niet altijd duidelijk is. We vangen in deze fase dus niet zoveel maar genieten des te meer van de prachtige omgeving.

Als de zon het dal al flink heeft verwarmd komen we uit op een rustiger stukje water. Het is maar 150 meter lang en het ziet er op het eerste gezicht niet spannend uit. Er zijn echter wel een aantal ondiepe gedeelten en schuilplaatsen voor de vis. Ongemerkt zijn we uitgekomen op een van de hotspots met kans op een groot aantal forellen en grote vlagzalm (> 50cm), die we op een gegeven moment ook werkelijk zien als donkere schimmen in de helderblauwe diepere gedeelten

Dat kan niet van de forel gezegd worden want de vis is tegen de achtergrond van grint, uitgesleten zandbanken en geulen, zelfs op een diepte van 30 cm, niet zichtbaar.

Mijn zorgvuldig geprepareerde mini Klinkhamer (haak 16/18) raakt als eerste het water en na een korte dril haak ik de eerste forel met in zijn kielzog 2 andere die nieuwsgierig hun standplaats hebben verlaten. We komen er al gauw achter dat de forel hier niet bepaald kieskeurig is en zelfs de af en toe optredende "dodelijke" drag is vaak een extra stimulans. Het voedselarme water dat toch nog redelijk snel stroomt biedt de vis maar weinig tijd om iets wat min of meer eetbaar zou kunnen zijn te pakken.

" *Het gaat allemaal wel makkelijk zo* ", denk ik in mijzelf.....maar in het uur daarna blijkt dat ik nog veel te leren heb daar ik bijna alles los of mis. De vliegen doen hun werk maar ik kan de vis er maar niet aankrijgen. Na een flink aantal teleurstellingen las ik maar een pauze in en hoor dat de anderen ook niet zo gek veel hebben gevangen terwijl er toch zo veel vis zit.

Tegen een uur of twee komen we Ferry, Roland en Joost op de andere oever tegen en stoppen voor wat eten en wisselen de ervaringen uit. Hier horen we dat zij prima hebben gevangen waaronder een aantal flinke vlagzalmen.

In de laatste uren enkele "werp aanwijzingen" van Richard en nog wat experimenteren met een Royal coachman, grote mieren, en wat aangekochte vliegen in de meest uiteenlopende situaties. Het levert af en toe een resultaat op als de dag op deze mooie rivier om 17.00 al veel te snel eindigt en we afscheid moeten nemen van de rest die hier blijft voor een tweede dag.

Ons groepje gaat twee dagen later weer terug. Gewapend met goede raad en aanwijzingen gaat het nu inderdaad veel beter. We vangen met de reeds genoemde vliegen nu meer forel en ook de begeerde vlagzalm die in de meeste gevallen zo'n 40 cm is.

Wat overblijft zijn onze ervaringen op de **Salsach** en de **Finkausee**. Door een plotseling noodweer hebben wij op de laatstgenoemde plek helaas niet kunnen vissen. De groep van Ferry heeft meer geluk en brengen er met hun belly boten de gehele dag dooren met succes gezien het aantal forellen en vlagzalmen die, met een droge vlieg, vanaf de kant of op het water worden gevangen. Het meest opmerkelijke feit van die dag is de vangst van een kwabaal door Roland.

De Salsach is een lange rivier die op grote hoogte ontspringt en langs het Krimmel ache dal stroomt waar we eerder al hebben gevist. Deze bovenstroom is zeer visrijk maar vrij smal en de oever is bebost waardoor je er met niet meer dan twee tegelijk kan vissen. Gasten uit het hotel zijn er een dag geweest en vertelden dat ze er heel goed hadden gevangen.

Vissen in het lager gelegen deel van de Salsach (het ligt op loopafstand van ons hotel) is een aparte ervaring als je houdt van het zwaardere werk. Je vist hier met een aftma 7/8 met zware nimfen en dito leader. De snelstromende rivier is breed en op een aantal plaatsen meerdere meters diep. Het is dus zaak dicht langs de oever te blijven en dat levert dan af en toe een forel op. De nimfen blijven wel regelmatig vast zitten aan de keien op de bodem en dan zit er niets anders op dan je hengel weer opnieuw op te tuigen. Er zit grote forel maar je moet wat geluk hebben.

Moe maar voldaan reizen we op 14 juni weer terug naar Nederland.

.....en dan nog een klein nawoord tot besluit.

Het visgebied rond Mittersill is groot en afwisselend en dat is natuurlijk niet met een paar woorden te beschrijven, ook niet met dit artikeltje waarin slechts een deel van onze ervaringen zijn verwerkt (de complete thema dvd van deze vistrip zal binnenkort verschijnen).

Ik hoop hiermee wel duidelijk gemaakt te hebben dat het een leuke ervaring is geweest waar ondergetekende zeker veel van heeft geleerd.

De natuur is schitterend en de vangsten werden ook steeds beter, hetgeen een schril contrast vormde met die van Denemarken.

Het viel wel op dat de zelfgemaakte patronen, een aantal eenvoudige bekende vliegen met variaties daarop, heel goed vingen. Het is dus niet nodig veel of moeilijke patronen mee te nemen, een vlieg met niet meer dan 2 of 3 verschillende materialen voldoet hier prima.

De weergoden spelen nog wel eens op dus daar moet je wel geluk mee hebben.

Ik denk dat ik ook namens de anderen kan spreken als ik zeg dat ik blij ben dat ik hier ben geweest en dat hebben we in de eerste plaatste danken aan de enthousiaste Ferry en Roland die ons prima hebben geholpen.

Harry